

nemo desperet: multū quidem est: sed qui artifex cogitate. Ille refecit qui fecit: ille reformauit qui formauit. Iudicabit orbē terrarū in equitate: et populos in veritate sua. Que ē equitas et veritas: Cōgregabit secū electos suos ad iudicandū: ceteros autē sepabit ab inuicē. Positurus ē em̄ alios ad dexterā: alios ad sinistrā. Quid autē equus: quid verius: q̄ vt nō expectent misericordiā de iudice: qui noluerunt facere misericordiā: anteq̄ veniret iudex: Qui autē voluerunt facere misericordiā: cum misericordiā iudicabunt. Bicef̄ em̄ eis ad dexteraz positus: Venite benedicti patris mei p̄cipite regnū quod vobis paratū est ab origine mūdi. Et imputat opa misericordie. Esuriui enim et dedistis mihi māducare: sitiui et potastis me: et cetera. Rursus ad sinistras positus quid imputabit: Quia noluerūt facere misericordiā: Et quo ibunt: In ignem eternū. Iste auditus malus magnū gemitum faciet. Sed quid dixit alius psalmus: In memoria eterna erit iustus: ab auditu malo non timebit. Quid est auditus malus: Ite in ignem eternū: qui patus est diabolo et angelis ei⁹. Qui gaudebit ab auditu bono: non timebit ab auditu malo. Quomō gaudebūt ad auditū bonum: Venite benedicti patris mei. Et a quo auditu non timebunt: Ite in ignem eternū: qui patus ē diabolo et angelis eius. Hec est equitas: hec ē veritas. Iudicabit em̄ orbem terrarum in equitate. Et populos ī veritate sua. An quia tu iniust⁹ es: iustus nō erit iudex: Aut qz tu mēdax es: verax nō erit veritas: Sed si vis habere misericordez: esto misericors anteq̄ veniat. Dimitte si quid in te cōmissum est: da ex eo qd̄ abundas. Et de cui⁹ das: nisi de illius: Cū de illi⁹ das reddito est: si de tuo dares largitio cēt. Quid em̄ habes qd̄ nō accepisti: He sunt hostie deo gratissime: misericordia: hūilitas: confessio: pax: caritas: Has apportem⁹: et securi expectam⁹ aduētū iudicis: qui iudicabit orbē terrarū in equitate: et populos in veritate sua.

Explicit Tractatus de ps. CXV.
Incipit Tractatus de ps. XCVI.

Magna spectacula deus p̄bet cordi christiano: et quib⁹ vere nihil possit iocūdius inueniri: si tñ assit palatū fidei: cui sapiat mel dei. Credim⁹ omnibus vobis q̄ in saluatore nostrū toto corde credidistis: inesse spiritū eius qui vos delectet:

cum legunt p̄phetie ante tot annos prolata ex ore sanctorū: et post tot annos implete in fide gentium. Magnā enim iocūditatē tunc carpebant ipsi sancti p̄phete: cum ea iam videbant in spiritu: nō impleta: sed ad huc futura. Erat em̄ eis magna delectatio: sed tamē et ipsi p̄ caritate qua in nos accessi erāt q̄s nōdū videbāt: sed sp̄s p̄turiebant: volebāt si fieri posset in hoc tpe nobiscum viuere: et vidē impleta q̄ in spiritu p̄pheta bant. Inde dñs discipulis suis iam ista videre incipientib⁹: ait: Adulti iusti et p̄phete voluerūt videre q̄ videtis et nō viderūt: et audire q̄ auditis: et nō audierūt. Quis em̄ viderēt ista in sp̄s: tñ futura illis quodāmō formabant. Ap̄l̄s autē tā p̄sentia credebātur. Unde ille Symeon iust⁹ quidā sener: multū exultauit vidēs infantem Iesum: et agnosces in paruo magnū: et in exigua carne cognosces celi et terre creatorē. Adultū ergo exultauit: qz respōsum accepit non se exiturū esse de hac vita: p̄sq̄ videret saluatore dei. Agnouit ergo illū: iocūdat⁹ est: exultauit gaudio: et hoc ait: Bñe: nunc dimittis seruū tuū in pace: qz viderunt oculi mei salutare tuū. Magna est q̄ ista iocūditas: et hāc facit caritas. Belectati sum⁹ cū psalmus iste cantaref: et quedā ibi ab omnibus intellecta sunt: quedā vō quātū arbitramur: aut a paucis: aut certe nō ab omnibus. Simul ergo illū in isto sermone i quo vobis seruim⁹: cōsideremus: et videamus quāta dignatione nos deus lenificare voluit: p̄sentando que p̄misit: et nobis et nos exhibens veritatē p̄missis suis. **I**nscribit psalmus. **I**psi David: cū terra eius restituta est. Totū ad chustū reuocemus: si volum⁹ iter recte intelligētie tenere: nō recedam⁹ a lapide angulari: ne intellect⁹ n̄ ruinā faciat. In illo solidef: qd̄ instabili motu nutabat: in illo incūbat: qd̄ p̄ incerta pendeat. Quicqd̄ dubitatiois h̄ hō in aīo: auditū scripturis dei a chusto nō recedat: cū ei fuerit i illis v̄bis chust⁹ reuelat⁹: intelligat se intellexisse: Bñq̄ autē pueniat ad chusti intellectū: nō se p̄sumat intellexisse: Finis em̄ legis chust⁹ est ad iusticiā omī credēti. Quid ē q̄: et quō accipit i chustū cū terra ei⁹ restituta ē: Nā quō David intelligat chust⁹: facile est agnosce. Chust⁹ em̄ ex maria: et ex semie dauid: et qz ex semine ei⁹ futur⁹ erat: p̄p̄tea nomē eius i figura p̄phabat. Ergo David xp̄s: qz et interpretat David māu forti. Et q̄s tā manu fortis: q̄s

q̄ de cruce muñdū vicit: Mā post resurrecti-
onem ⁊ ascensionē eius: accepto spiritus fan-
cto: loquēbus aplis varijs linguis: cōmo-
ta multitudo eorū ip̄oz qui eū crucifixerāt
cōsiliū quesuit salutis: accepit: credidit:
ignotū est: donat⁹ est reatus sanguine chri-
sti: imptitus est potus sanguis christi: facti
sunt fideles eius cui⁹ fuerāt psecutores: cre-
diderūt in eū quē crucifixerūt: ⁊ ante quez
insultātes caput agitauerūt: eum ip̄m ca-
put habere voluerūt. Ita ergo restituta est
terra eius: q̄d habet titulus psalmi. Terra
em̄ eius iudea: ⁊ perierat ois iudea quādo
crucifixerat dominū suū: ignorātes freneti-
ci seuentes in medicū: et salutē infania re-
pellentes. Tanq̄ q̄ perierat iudea tota: cū
qua tota ip̄i etiaz apli trepidauerūt. Petr⁹
qui audaci dilectōe sequebat: timida nega-
tione ter negavit. Resurgēs in via quosdā
loquētes secum de se tales inuenit ip̄e dñs
Jesus christus: vt dicerēt illi querēt unde
colloquerent: Tu solus pegrinus es i hie-
rusalē: et nō cognouisti que facta sunt i illa
his dieb⁹: Quib⁹ ille dixit. Que: Et dire-
runt: de Jesu nazareno qui fuit vir p̄beta
potēs in ope ⁊ sermone corā deo ⁊ omī po-
pulo: Et quō eum tradiderūt summi sacer-
dotes ⁊ p̄ncipes nostri in damnationē mor-
tis ⁊ crucifixerūt eū. Nos autē sperabam⁹:
q̄ ip̄e esset redēpturus israel. Jā spem chri-
sti pdiderūt. Mō em̄ dixerūt: speram⁹ eum
redēptur⁹: s̄ sperabam⁹ q̄ esset redēptur⁹ isrl.
Ipe cū eis erat: ⁊ spes illi⁹ in illis non erat:
ostendit se illis: manifestat⁹ est etiaz ceteris
discipulis: visus cōtrectat⁹: et inuētus illis
quib⁹ iam perisse videbat. Reuocata ē fi-
des eorū qui ceciderāt: restituta ē terra ei⁹.
Beinde factis cū eis q̄draginta dieb⁹ ascē-
dit in celū: ⁊ sicut paulo ante cōmemorauit:
misso spū sancto fecit discipulos suos idio-
tas homies loqui omniū gentium linguis.
Lucilli p̄ quib⁹ nō frustra dixerat: Pater
ignosce illis: q̄ nesciūt quid faciūt: cōmoti
vt dixim⁹: quesierūt salutē: cōsiliū accepe-
rūt vt in eum crederēt: crediderūt vno die
tria milia: ⁊ rursus q̄nq̄ milia. Lepit ferue-
re p̄ iudeā ecclesia christi: vbi ferbuerat op-
probriū christi: ⁊ restituta ē terra eius. Sed
q̄ dixerat ip̄e: habeo alias oues q̄ nō sunt
de hoc ouili: oportet me ⁊ eas adducere: vt
sit vn⁹ grex ⁊ vn⁹ pastor: etiaz ad gentes ad
quas p̄bete missi nō erant: apli missi sunt.
Quesi sunt q̄ nō q̄sierāt: inuēti sūt q̄ nihil
expectabāt: quē nō tenebāt deum pollicita-

torē: inuenerūt redēptorē. Jā em̄ iudei te-
nebant deū pollicitatorē: q̄ ibi p̄bete chri-
stum pdicauerunt: vbi christū pmiserunt:
sed quē pmisum audierant: p̄sentē nō co-
gnouerāt. Illis autē pmisum nihil erat: s̄
tamē in p̄betis etiam de fide ip̄oz dictum
erat. Non dictū erat ip̄is: sed dictū erat de
ip̄is. Missum est ad illos ⁊ audistis ex dis-
pensatione dei. Jp̄a enim lectio mō vobis
lecta est in actibus apostolorū: quō Lētū-
rio Corneli⁹ credidit. Cornelius em̄ Len-
turio nō erat de gente iudeoz. Orabat: ie-
iunabat: elemosynas faciebat: nō illū dese-
ruit deus: q̄uis i gentib⁹ constitutū: ⁊ mis-
sus est ei angel⁹ q̄ illi nūciaret q̄ elemosyne
⁊ oratiōes ip̄ius accepte fuerint apud deū:
Credidit aduocato ad se Petro. Mūquid
nō illū poterat docere angel⁹? Adisit illū ad
Petrū: vt magi p̄ hoīem illi fides fieret: q̄
hoīes nō dedignat⁹ erat dñs visitare. Nec
dedignabāt docere p̄ hominē: q̄ dignatus
est esse hō. Sic q̄ restituta est terra ei⁹: vno
pariete veniēte de iudeis: altero pariete ve-
niente de gentib⁹: quib⁹ duob⁹ parietibus
de vniuerso veniētib⁹: esset ip̄e lapis angu-
laris vbi ambo copularent. Jterū quō ac-
cipim⁹ cū terra ei⁹ restitueret: Lum caro ei⁹
resuscitaret. Alius em̄ intellect⁹ tñ a chri-
sto nō recedēs sic potest nobis occurrere:
terra restituta: caro resuscitata. Post resur-
rectionē em̄ ip̄ius facta sūt ista omnia que
cantant in psalmo. Audiam⁹ iam de terre
restitutiōe psalmū plenum gaudio: excitet
nobis ip̄e dñs deus noster dignā tante rei
expectationē ⁊ iocūditatem. Jpe sermonē
nostz moderetur aptum cordibus vestris:
vt quicquid hic exultat cor nostrū in talib⁹
spectaculis pducatur ad linguā: et inde i au-
res vestras: deinde in cor vestrū: deinde in
facta vestra.

Expositio psalmi.

Dominus regnauit: Ille q̄ ste-
tut ante iudicē: ille qui alapas ac-
cepit: ille qui flagellat⁹ ē: ille q̄ cō-
sputus est: ille qui spinis coronat⁹ est: ille q̄
colaphis cefus ē: ille q̄ in ligno suspēsus ē:
ille cui pedēti i ligno insultatū ē: ille q̄ i cru-
ce mortu⁹ ē: ille q̄ lācea pcuss⁹ ē: ille q̄ sepul-
t⁹ ē: ip̄e resurrexit: Dñs reguit: Seuiāt q̄n-
tū possūt regna: q̄d sunt factura regi regno-
rū: dño omniū regū: creatori omniū seculo-
rū: An ideo cōtemnit: quia tam submissus
⁊ tam hūilis apparuit: Adificordia ē nō im-
potētia. Ille. n. hūilis apparuit cū eū cape-

Alia lra. t lezent. mus. Sed iam videamus. **D**ñs regnavit. **E**xultet terra: iocūdent insule multe. Est quidē: qz verbū dei: nō in sola cōtinenti terra p̄dicatū est: sed etiā in insulis q̄ cōstitute sunt i medio mari: z ipe plene christianis: plene sunt seruis dei. **N**ō em̄ sepat mare est qui fecerat mare. Quo naues pos sunt accedere: verba dei nō possunt. **I**mplete sunt insule: verūtamē possunt z i figura recte accipi: insule oēs ecclesie. **Q**uare insule: Quia circūlatraf fluctibus oim tēptationū. Sed quō insula vndiqz circūstrepentib⁹ fluctibus tūdi potest: frāgi nō pōt: magl magisqz ipa frāgit fluctus veniētes: q̄ frangat ab eis: sic z eccle dei pullulātes per totum orbem terrarū passe sunt psecutiones: vndiqz frementū infidelū. **E**t ecce stant insule z iā placatū est mare: iocūdent insule multe. **N**ubes z caligo i circuitu ei⁹: iusticia z iudiciū directio sedis eius. Quibus nubes z caligo i circuitu ei⁹: Quib⁹ iusticia z iudiciū directio sedis eius: Nubes z caligo impijs qui euz nō intellexerūt: iusticia z iudiciū fidelib⁹ q̄ in eū crediderūt. **I**lli em̄ p supbiā nō viderūt: illi p humilitatē dirigi meruerūt. **A**udi nubes z nebulā: et audi iusticiā et iudiciū: **I**pe dñs ait: **I**n iudiciū ego in hūc mūdū veni: vt qui nō vident videant: z qui vidēt ceci fiant. **Q**uid est qui vident ceci fiant: **Q**ui sibi videre vident: qui se sapiētes putant: qui nō sibi arbitrant necessariā medicinā: ipsi ceci fiant: ipsi nō intelligant. **Q**ui autē nō vident videāt: qui cecitatem cōfitent: illuminari mereant. **S**ic ergo in circuitu eius nubes: z caligo his qui cum nō cognouerūt: cōfitentibus aut z humiliantib⁹ se iusticia z iudiciū directio sedis eius. **S**edem eius dicit eos ipos qui in eū crediderunt. **B**e ipis em̄ sibi fecit sedem: qz in eis sedet sapiētia. **F**ilius em̄ dei: sapiētia dei ē. **A**udiuimus autē ex alia scriptura: magnū hui⁹ intelligentie documentū. **A**nima iusti sedes sapiētie. **E**rgo qz isti facti sunt iusti q̄ in eum crediderunt: iustificati ex fide facti sunt sedes ipius: sedet in ipsis iudicans ex ipis z dirigens eos. **Q**uare: Quia māsuētos inuenit veluti iumēta mitia nō recalci trantia: non collū supbum aduersus iuguz eius excutientia: nō flagellū eius recusantia. **F**acta sunt iumēta eius bona: mansuēta: et meruerūt quod dictū est in alio psalmo: **B**inget mites in iudicio: docebit mansuetos vias suas: **P**ropterea ḡ illis nubes

Alia lra. t correct.o.

z caligo: quia nō sunt recti: mansuetis autem iusticia z iudicium directio sedis eius. **I**gnis ante eum prebit: z inflāmauit in circuitu inimicos ei⁹. **B**e quo igne dicit fratres: **I**gnis ante eum prebit: et inflāmabit i circuitu inimicos eius: **N**ō arbitror de illo igne dici in quē mittendi sunt impij illa vltima iudicij sentētia: q̄bus ad sinistrā sepatis: sicut in euāgelio lectum meminim⁹ dicturus est: **I**te in ignem eternū: qui p̄paratus est diabolo z angelis eius: nō puto de illo igne dici. **U**n hoc nō puto: Quia de quodā igne dicit: qui p̄bit ante illū anteqz veniat ad iudiciū. **D**icitur est em̄ p̄ire ignem z inflāmare i circuitu: id est p̄ totum orbem terrarū inimicos ei⁹. **I**lle ignis post ei⁹ aduentū erit: iste autē ignis ante eum prebit. **Q**uis est ergo iste ignis: **P**ossumus eum accipere in pena malorū: possumus in salute redemptorū. **I**n pena malorū quomodo: Quia cum predicaret christus: irate sunt gētes: z cōmouerūt psecutionem: que ira ignis fuit magis cōsummens eos qui psequēbant: q̄ eos quos psequēbant. **C**um em̄ videmus duos: vnū trascentē: alterū patiēter ferentē: quis eorū ardeat: vestrū ē iudicare: **P**otestis i genere hūano tale spectaculū p̄tueni. **P**onite vob̄ añ oculos hoīem iniquū: cōmotū aīo: trucē vultu: flāmantib⁹ oculis: scintillātib⁹ verbis: ferri i homis necē: in dep̄dationē: i iniurias: in cōtumelias: nō se cape: nō se tenere: alterū patiēter excipientē v̄ba ac plagas: quicqd̄ ille inferre voluerit: et pcutiētī marillā parantē alterā: cū videris hinc furias: inde lenitatē: hinc irā: inde patientiā: hinc flāmas: inde tolerantia: dubitas pronūciare q̄s eoz ardeat penāqz patiat. **I**lle ne cuius corpus vexat: an cui⁹ aīa vexat: **P**ropterea z esaias p̄pha dixit: **E**t nūc ignis aduersarios comedet. **Q**uid ē z nūc: **A**n q̄ veniat dies ille iudicij magn⁹ iaz furore suo ardent: qui postea supplicio sempiterni illi⁹ ignis arsi sunt: **N**isi forte putatis fratres mei: qz iniusticia que p̄cedit ex homie ad ledendū alterū hominē: illi ad quē p̄cedit nocet: et illi de quo procedit nō nocet. **U**nde fieri potest: **A**liqñ facula ardēs apponitur ad lignum humidū z viride: z non illud incendit: ipa tñ ardet: sic z inimicus tuus. **S**i quis forte existit iniustus qui tibi moliat insidias: vel preparat aliquā molestiam: iniustus est. **T**u si viride lignum fueris: id est si succo spirituali vigenz z virens

Alia lra. t p̄cedet.

flammis inimicitiarum resistere oratio pro illo
 qui te persequitur: ille ardet: tu manes integer: et
 iniusticia illi illi nocet: tibi nihil nocet: nisi
 forte putas: quia nocet tibi si corpi tuo aliquid
 fecerit: et anima patiens et incorrupta ad deum
 coronanda peruenerit: sequens exemplum domini
 fuit: qui pati maluit a iudeis: et qui poterat non
 mori mortuus est: quia et qui poterat non nasci
 natus est. Tu enim conditioe natus es: ille volun-
 tate: tu conditioe mortuus: ille misericordia.
 Quod ergo illi nihil nocuerunt iudei: sic nec tibi
 quisquam persecutor inimicus: si tu elegeris esse
 membrum capitis illius. Ecce intelleximus ignem
 ante eum peccantem: id est hoc tempore intelligendum in
 pena quadam infidelium iniquorum: intelligamus
 ignem si possumus: et in salutem redeptorum. Ita
 enim proposueram. Idem ipse dominus ait: Ignem
 veni mittere in terram. Sic ignem quod gladium.
 Nam et quodam loco ait: non se venisse pacem mitte-
 re in terram: sed gladium. Gladium ad separationem: ignem
 ad visitationem: sed utrumque salubre: quia et gladium
 ubi ipsius salubritate nos separavit a consuetudi-
 ne mala. Gladium enim attulit et separavit unum-
 quemque fidelium: aut a patre suo qui in christum non
 crediderat: aut a matre filii infideli: aut cer-
 te si de parentibus christianis natus est: saltem a
 progenie sua peccata. Nemo enim nostrum non aut
 avum: aut patrem: aut aliquam antiquam originem
 in gentibus habuit: et in illa execrabili deo infi-
 delitate separati sumus ab eo quod eramus: sed gla-
 dium intercessit secernens non interficiens. Hoc
 modo et ignis. Ignem veni mittere in terram: exar-
 serunt homines credentes in eum: acceperunt flam-
 mam caritatis: propterea et ipse spiritus sanctus cum
 missus esset apostolis: sic apparuit: Ubi sunt illi
 inquit lingue diuise velut ignis: qui et insedit
 super unumquemque illorum. Isto igne inflammati ce-
 perunt ire per mundum: et inflammare: et incendere in
 circuitu inimicos eius. Quos inimicos eius?
 Qui deserto deo a quo facti erant: adorabant
 simulachra que fecerant. Ipsi incendebant: si ma-
 li erant ad presumptioem: si boni erant ad repationem:
 aut ipse incendebat qui nocebat credere illo
 igne: audito verbo dei factus peior: inuidia
 sua exustus atque presumptus: aut si conuerteret
 et crederet: nec sic in illo nihil arsisset. Arse-
 rat enim fenulum: ut purgaret aurum. Aurum fides
 est: fenulum carnalis concupiscentia est. Quis
 caro fenulum Esaias dicit: et ois honor carnis
 ut flos fenuli. Quicquid est ergo in homine carnali
 appetens vana et seclaria fenulum est. Quamvis for-
 te et fratres nostri ierunt ad theatrum: fenom ducti sunt.
 Nonne optatus est illis iste ignis: ut fenulum ar-
 deat et aurum purget? Quod enim illis inest fidei

fenom permittit. Bonum est ergo eis ardere secundo igne
 ut fenom consumpto splendeat preciosum quod re-
 demit christus. Ergo ignis ante eum sibilat: et in-
 flammat in circuitu inimicos eius. Sunt qui salu-
 briter arserunt: hodie fideles eius sunt: inimi-
 ci eius erant: et nunc iam fideles eius sunt. Quis
 inimicos: non sunt: consumpti sunt: arserunt. La-
 ritas consumpsit in eis quod persequabatur christum: et
 purgavit in eis quod crederet in christum. Et in-
 flammat in circuitu inimicos eius. Apparuerunt
 fulgura eius orbi terre: magna exultatio. Nonne videmus? Nonne manife-
 stum est? Apparuerunt fulgura eius orbi terre:
 inflammati sunt inimici: incensi sunt inimici: arsit
 quicquid dicebat: et apparuerunt fulgura eius
 orbi terre. Quod apparuerunt: Ut iam crede-
 rent. Ubi fulgura: Be nubibus. Que sunt nu-
 bes dei: Predicatores veritatis. Tudes
 autem nubem in celo: nebulosam: obscuram: et ha-
 bet intus: nescio quid latens. Si coruscat de
 nube: emicat splendor. Ex eo ipso quod contem-
 nebas inde exiliuit quod expauescas. Misit
 ergo dominus noster Iesus christus apostolos suos: predica-
 tores factos velut nubes: videbant homines
 et continebant: quod vident nubes et contem-
 nuntur: antequam de eis exiliat quod mirerentur. Erant
 enim illi primi homines carne portantes infirmitate:
 deinde idiotae: indocti: ignobiles: sed erat in
 illis quod fulguraret: erat in illis quod corusca-
 ret. Accedebat Petrus homo piscator orabat:
 et surgebat mortuus. Forma humana nubes
 erat: splendor miraculi coruscatio erat. Sic
 in verbis: sic in factis: cum miranda dicunt:
 et miranda faciunt: Apparuerunt fulgura
 eius orbi terre. Vidit et commota est ter-
 ra. Si enim non est verum: si non tota terra iam chri-
 stiana clamat amen: commota fulgoribus de
 illis nubibus erumpentibus: Vidit et commo-
 ta est terra. Montes fluxerunt sicut
 cera a facie domini: Qui sunt montes:
 Superbi. Omnis altitudo extollens se ad-
 uersus deum: factis christi et christianorum
 contremuit: succubuit. Et quando dico quod
 dictum est: fluxit: melius verbum inueniri non
 potest. Montes fluxerunt a facie domini velut ce-
 ra. Ubi est altitudo potestatis: Ubi duricia
 infidelium: Montes fluxerunt sicut cera a facie
 domini. Ignis eis fuit dominus: illi autem faciem eius
 sicut cera fluxerunt: tandem dum donec ignis
 ille admoueret. Complata est omnis al-
 titudo modo blasphemare christum non audeat:
 et paganus non in eum credit: non eum tamen blas-
 phemat: et si non dum factus est viuus lapis:
 tamen victus est durus mons. Montes

Alia tra.
 et Alluxerunt.

fluxerunt sicut cera a facie dñi. A facie do-
mini ois terra. Nō iudeorū tm̄: s̄ z gen-
tū: sicut dicit ap̄lus: Nō em̄ est indeorū tm̄
deus: sed z gentū. B̄ns ergo vniuerse ter-
re: dñs Iesus christus in iudea natus: sed
nō iudee tm̄ natus: qui anteq̄ nat⁹ omnes
fecit: z qui oēs fecerat: omnes refecit. A fa-
cie dñi omnis terra. Annūciauerunt
celi iusticiā eius: z viderūt omnes
populi gloriā eius. Qui celi annūcia-
uerūt: Celi enarrāt gloriā dei. Qui sunt ce-
li: Qui facti sunt sedes ipsius. Quō em̄ i ce-
lis sedet deus: sic sedet in ap̄lis: sic sedet in
p̄dicatorib⁹ euāgelij. Et tu si vis: celū eris.
Si vis esse celū: purga de corde tuo terrā.
Si terrenas cōcupiscētiās nō habueris: et
nō frustra respōderis: sursum te b̄re cor: ce-
lū eris. Si resurrexistis cū chasto: fidelib⁹
ap̄lus loquit: que sursum sunt querite: vbi
christus ē in dextera dei sedēs: que sursum
sunt sapite: nō que sup terrā. Lepisti sapre
q̄ sursum sunt: z nō q̄ sup terrā sūt: nōne fa-
ctus es celū: Carnē portas: z corde iā celū
es. Conuersatio em̄ tua in celis erit. Talis
annūcias z tu christū. Quis em̄ fidelū ta-
cet christū: Intēdat caritas vestra: putatis
qz vos soli stantes h̄ annūciam⁹ christū: et
vos nō annūciat⁹? Cū ad nos veniūt chri-
stiani: volētes esse quos nunq̄ vidim⁹: q̄s
nō nouim⁹: quibus nunq̄ p̄dicauim⁹? An
forte crediderūt nullo nūciante? Ap̄lus di-
cit: Quō credēt quē nō audierūt: Quō au-
dient sine p̄dicāte? Ergo tota ecclia p̄dicat
christū: z annūciant celi iusticiā ipsius: quia
omnes fideles quibus cura est lucrari deo
eos q̄ nōdūz crediderūt: z faciūt hoc ex ca-
ritate: celi sunt. Intonat de illis de⁹ iudicij
sui terrorē: z tremūt q̄ infidelis erat: z pauel-
cit z credit. Ostendite homib⁹ quid potuit
christ⁹ p̄ totū orbē terrarū: loquendo eis et
adducēdo eos ad amandū christū. Quāti-
em̄ hodie adduxerūt amicos suos: aut ad
pant̄homimū: aut ad coraul. 33. Quare nisi
amando illū: Et vos amate christū. Tāta
em̄ spectacula p̄buit: in quo nemo pōt di-
cere aliqd̄ se rep̄hensōis inuenire illū q̄ vi-
cit seculū. Nā z aliquādo quē amat quisq̄
in teatro: vincit in illo. Nemo vere vincit
in christo: nō est de quo erubescere: Arripi-
te: adducite: attrahite quos potestis: secu-
ri estote: ad eum adducitis. q̄ non displicet
videntib⁹: z rogat illum vt illumiet eos: z
bene expectēt. Annūciauerūt celi iusticiā
ei⁹: z viderūt oēs ppli gloriā eius. Cō-

fundant oēs qui adorāt sculptilia:
Nōne factū est: Nōne cōfusi sunt: Nōne
quotidie cōfundunt: Sculptilia em̄ sunt:
manufactā idola. Quare iam cōfundunt
omnes q̄ adorāt sculptilia: Quia viderūt
oēs ppli gloriā ei⁹. Itaq̄ oēs ppli gloriā chri-
sti p̄sentent: Erubescāt q̄ adorāt lapides: q̄a
lapides illi mortui erāt: nos viuū lapidem
inuenim⁹: imo lapides illi nunq̄ vixerunt:
vt nec mortui dicant. Lapis aut̄ noster vi-
uus est: z semp̄ vixit apud patrē: z p̄ nobis
mortuus reuixit: z mō viuūt: z mors ei vltra
nō dñabit. Hāc gloriā ipsius cognouerunt
ppli: dimittūt templa: currunt ad ecclesias.
Cōfundant oēs qui adorāt sculptilia. Ad-
huc querūt adorare sculptilia: noluerūt de-
serere idola: deserti sunt ab idolis. Confun-
dant oēs q̄ adorāt sculptilia. ^{Et} Qui glo-
riant̄ in simulachris suis. Sed extitit:
nescio q̄s disputator: q̄ doctus sibi vide-
bat: z ait: Nō ego illū lapidē colo: nec illō
simulachrū: qd̄ ē sine sensu: Nō em̄ p̄beta
v̄ potuit nosse: qz oculos habēt z nō vidēt:
z ego nescio: qz illud simulachrū: nec aīam
habet: nec videt oculos: nec audit aurb⁹.
Nō ergo illud colo: sed adoro qd̄ video: et
seruio ei quē nō video. Quis ē iste: Numē
quoddā inq̄t inuisibile qd̄ p̄sudet illi simula-
chro. Hoc mō reddēdo rōnem de simula-
chris suis deserti sibi vident: qz nō colunt
idola: z colūt demonia. Etenī fratres sicut
dicit ap̄lus: que imolant gentes: demonijs
imolant: z non deo. Nolo vos inq̄t socios
fieri demoniorum: naz scimus: qz nihil est
idolum: Ipe hoc dicit ap̄ls: scim⁹: qz nihil
est idolū: sed q̄ imolant gentes: demonijs
imolant: z nō deo. Dixit: nolo vos fieri so-
cios demoniorū. Non ḡ hinc se excusent: qz
q̄si idolis insensatū dediti nō sūt: demonijs
magis dediti sūt: qd̄ ē piculosius. Nā si tm̄
idola colerēt: sicut eos nō adiuuarēt: ita il-
lis nihil nocerēt. Si autē adores et seruias
demonib⁹: erūt dñi tui. Et qui erūt domini
tui: Inuidi tui: libertati tue necesse ē iude-
ant: semp̄ te velint possidere: semp̄ talē fa-
cere qualē possint secū trahere. Est em̄ insi-
ta maliuolētia quedā z p̄nicies nocēdi istis
malis spiritib⁹: gaudēt de malo hoīm: z de
fallacia nostra: si nos sefellerit pascunt. Et
qd̄ querūt: Non quib⁹ in eternū dñent. sed
cū quib⁹ in eternū dñant: Quō solet mali-
uolus latro nomīare innocentē. Nō quid si
fuerit vnus incensus: min⁹ ardet si duo ar-
deant: Ad in⁹ morit si duo moriant: Pena

Et
Et

[Marginal notes in a smaller, cursive hand, partially obscured and difficult to read.]

illi nō minuit: sed maliuolentia pascit: me cum moriat: nō se minus moriturū dicēs: sed solatiū habet malū alterius. Talis est diabolus: seducere vult illos q̄ cū illo puniant. Et qz non potest fallere iudicē deū: nō enī noīat apud illū innocentē: vera crimina volēs habere que obijciat: pctā persuadet. Ecce quales dños sibi faciūt q̄ colunt demonia. Que enī imolāt gentes: demonijs imolant: et nō deo. Nolo vos socios fieri demonioꝝ. Nos autē qualē deū habem⁹: Audite qđ seq̄t. Cū enī dixisset: cōfundant q̄ adorāt sculptilia: addidit et qui gloriānt in simulachris suis: ne existerent quasi reddētes rationē de simulachris et dicerēt: nō lapides sed numina colimus: Que numina colis: **Bic** mihi demōia colis: an spiritus bonos: quales sūt angeli: Sūt enī angeli sancti: et sūt spiritus maligni. Ego dico qz in tēplis tuis nō colunt nisi sp̄it⁹ maligni: qui sibi exigunt supbe sacrificiū: et volūt se coli tanq̄ deos. Mala ligni sūt: supbi sūt. Tales sūt etiā homines nō boni: qui suā gloriā querūt: et dei gloriā cōtemnūt. **Hoīes** autē sc̄tōs attēdite q̄ sūt similes angelis. Cū inueneris hoīem aliquē sc̄tū: seruū dei: si volueris illū colere et adorare p̄ deo: phibet te. Non vult sibi arrogare honorē dei: nō vult tibi esse pro deo: sed tecū esse sub deo. **Fecerūt** h̄ Apostoli sancti: **Paulus** et **Barnabas**: predicabāt verbū dei in lycania. **Miracula** cū fecissent lycanie: ciues eiusdē regiōis adduxerūt victimas: et voluerūt illis sacrificare dicētes **Barnabā** **Jouē**: et **Paulū** **Mercuriū**. Illi nō sūt delectati. An forte ideo sibi imolari noluerunt: qz demonib⁹ se cōpari execrati sunt: **Nō**: sed qz honorē diuinū exhiberi hoīb⁹ horruerunt: verba ipsoꝝ indicāt: nō suspicamur. Sequit enī lectio libri eiusdē: et dic̄ quōd moni sūt. **Tūc** **Paulus** et **Barnabas** cōsciderunt vestimenta sua et dixerūt: **Viri** frēs quid facit? **Et** nos hoīes sum⁹ passibiles similes vobis. **Intēdite** ergo quō hoīes boni phibēt eos qui illos volūt colere tanq̄ deos: et volūt pon⁹ vt de⁹ vnus colat: deus vn⁹ adoret: deo vni sacrificiū offerat: nō sibi. Sic et oēs sancti vel angeli illi⁹ gloriā querunt quē diligūt. **Ad** eius cultū: ad ei⁹ orationem: ad ei⁹ cōtemplationē: oēs quos diligunt rape et inflāmare studēt: ipm illis annūciant nō se: qm̄ angeli sūt. **Et** qz milites sūt: nō norūt gl̄iam querere nisi impatoris

sui: si autē gloriā suā q̄sierit: vt tyrāni dānātur. **Talis** extitit diabolus et demonia: id est angeli eius: arrogauit sibi honores diuinū et oīb⁹ demonijs: et impleuit tēpla paganōꝝ: et psuasit simulachra: psuasit illa sacrificia offerri sibi. **Nō** meli⁹ erat: vt angelos sanctos q̄ vt demones colerent: **Respōdent**: nō colim⁹ mala demonia: angelos quos dicitis ipsos et nos colim⁹: virtutes dei magni et misteria dei magni. **Ut** nam ipsos colere velletis: facile ab ipsis disceretis: nō illos colere. **Audite** angelū doctore. **Vocebat** quēdā discipulū christi: et ostēdebat illi multa miracula in apocalypsi **Johis**. **Ille** autē quodā sibi demōstrato miraculo visionis expauit: et misit se ad pedes angeli. **Et** ille angelus q̄ nō q̄rebat nisi gloriā dñi sui: surge qđ facis inq̄t: **Illū** adora: nā ego cōseru⁹ tuus sum: et fratru tuōꝝ. **Quid** q̄ frēs mei: **Nemo** dicat timeo ne irascat mihi āgelus: si nō illū colo p̄ deo meo. **Tūc** tibi irascit: qm̄ ipm colere volueris. **Bon⁹** est enim et deū amat. **Quō** enī demones irascunt: si nō colant: sic angeli indignant: si p̄ deo colant. **Sz** ne forte dicat sibi cor infirmū: cor trepidū: ergo si irascant demonia: qz nō colunt: timeo offendere demonia. **Quid** tibi facturus est: vel princeps ipsoꝝ diabol⁹: **Si** posset aliqd: null⁹ nostroꝝ remaneret. **Nō**ne quotidie tāta in illo dicunt ore christianoꝝ: et crescit seges christianoꝝ: **Quā** irascant nequissimo seruo tuo: hoc nomē illi imponis: **sathanas** diabole: hoc illi dicis. **Fortasse** in hoc erras: qz homini hoc dicis et imoderata ira raperis: ad cōuiciandā imaginē dei: et tū hoc eligis qđ ei dicas qđ valde detestaris. **Si** posset ille nō se vindicaret: **Sz** nō pmittit: et tātū facit quātū pmittit. **Nā** et **Job** tēptare voluit: et nō nisi potestate quesuit: et nihil faceret nisi prātem accepisset. **Quare** ergo nō securus adorat deū: quo nolente nemo tibi nocet: et q̄ pmittente emēdari nō euerteris: **Si** enī placuerit dño deo tuo pmittere vt aliq̄s hō tibi noceat: aut aliquis sp̄s tibi noceat: emēdauit te vt clames ad euz: **Emēdans** emēdauit me dñs: et morti non tradidit me. **Ergo** cōfundant oēs qui adorāt sculptilia: qui gloriāntur in simulachris suis. **Adorate eum** oēs angeli ei⁹: **Bi** scāt pagani adorare deū. **Angelos** volūt adorare: angelos imitent: et illū adorent q̄ ab angelis adoraf. **Adorate eū** oēs ange-

psalmi lra.
Hierata.

li eius. Adoret angelus ille qui missus est ad Cornelium. Nam cum adorans Cornelium misit ad Petrum adorare christum dominum Petri: et ipse cōseru^o Petri: Adorate eum oēs angeli eius. **Audiuit et iocūdata est syon.** Quid audiuit syon: Quia adorāt eum omnes angeli ei^o. Quid audiuit syon: Ecce quid audiuit: Annūciauerūt celi iusticiam eius: et viderūt omnes populi gloriā eius: Cōfundant oēs qui adorāt sculptilia: et qui gloriant in simulachris suis. Etenim ecclesia necdū erat in gentibus: in iudea crediderāt ex iudeis: et putabāt ipsi iudei qui crediderant solos se pertinere ad christum. Missi sūt apostoli ad gentes: predicatū est Cornelio: credidit Cornelius baptizari est: baptizati sūt et illi qui cum Cornelio erāt. Sed ut baptizarent: quid factū est scitis: nō quidē hucusque puenit lector: sed tamen aliqui recordantur: et qui nō recordant audiāt a me breuiter. Missus ē angelus ad Cornelium: angelus Cornelium misit ad Petrum: Petrus venit ad Cornelium. Et quia de gentibus erat Cornelius: et ipse et qui cum eo erāt: non erant circūcisi. Ille dubitarēt ergo illi tradere euāgelium nō circūcisis atque baptizare ipse Cornelius et illi qui cum eo erant: venit spiritus sanctus et impleuit illos: et ceperūt loqui linguis. In nullū autē ceciderat spiritus sanctus: nisi qui fuerat baptizatus: in istos autē ante baptismū cecidit. Posset enim Petrus dubitare vtrū circūcisos baptizaret: venit spiritus sanctus: ceperūt loqui linguis. Bonatū est donū inuisibile: et tulit dubitationes de sacramēto visibili: et baptizati sunt omnes. Et habes scriptū: Audierūt autē Apostoli: et qui erāt in iudea fratres: quoniam et gentes receperunt verbū dei: et benedicebant deū. Hoc est quod hic cōmemorat: audiuit et iocūdata est syon. **Et exultauerūt filie iude:** Quid audiuit: et iocūdata est syon: Quia receperūt gentes verbū dei. Tamen paries venerat: sed angulus nōdū erat. Syon ipsa ecclesia que erat in iudea proprie hic noiata est. Audiuit et iocūdata est syon: et exultauerūt filie iude. Sic scriptū est: audierūt Apostoli: et qui erant in iudea fratres. Videte syon: exultauerūt filie iude. Quid audierūt: Quia et gentes receperūt verbū dei. Ubi illud dixit iste psalmus: Annūciauerūt celi iusticiā eius: et viderūt oēs populi gloriā eius. Et quia gentes crediderūt a quibus colebant idola: secutus ait: Cōfundant oēs qui adorāt sculptilia: qui gloriant in simu-

lachris suis: Audiuit et iocūdata est syon: et exultauerūt filie iude. Postea quidem de circūcisis calūniari voluerūt Petro: et dixerūt illi: Quare intrasti ad gentes et incircūcisos: et māducasti cum eis: Ille autē reddidit eis rationē: quōd cum oraret demonstratus est illi discus pendens quattuor lineis: Biscus ille habebat oīa animalia: et significabat omnes gentes. Sed autē quattuor lineis pendebat: quia quattuor partes sunt orbis vni futuri populi erāt: et ideo quattuor euāgelia predicabāt christum: ut gratia ipsius ad omnes quattuor partes orbis pertinere intelligatur. Quia ergo tale visum demonstratus fuerat Petro: indicauit illis omnia: quomodo credidit Cornelius: quia priusque baptizaret homo gentilis superuenit super eum spiritus sanctus. Nec cum audissent tacuerūt: et magnificauerūt deū dicētes: Utique et gentibus deus penitentiā ad vitam dedit. Ecce audiuit et iocūdata est syon: et exultauerūt filie iude. **Propter iudicia tua domine.** Que iudicia: Quia nō est personarum acceptor deus. Namque ipse Petrus cuius vidisset Cornelium ceterationē: et eos qui cum illo erāt adimpletos spiritu sancto: exclamauit et ait. In veritate cōprehēdo: quia nō est personarum acceptor deus. Ergo exultauerūt filie iude propter iudicia tua domine. Quid est propter iudicia tua: Quia in omni gente et in omni populo: quicumque illi seruerit acceptus est illi: quia nō iudeorum dominus: sed et gentium. Videte si hoc non est vni exultauerūt filie iude. **Et exultauerūt filie iude propter iudicia tua domine.** **Quoniam tu es dominus altissimus super omnem terrā.** Nō super solā iudeā: nō super solam hierusalem: nō super solā syon: sed super omnem terrā. Huic vniuersę terre iudicia dei vigerūt: ut vndique populos cōuocaret: quibus nō communiāt qui se preiderūt: nec audiunt predictum nec vidēt impletū. Quoniam tu es dominus altissimus super omnem terrā. **Nimis exaltatus es super oēs deos.** Quid est nimis: Nam de christo dicit. Quid est ergo nimis: nisi ut intelligat equalis patri: Quid est super oēs deos: Qui sūt: Idola: nō hnt sensus: nō habēt vitā. Demonia habēt sensū: hnt vitā: sed mala sūt. Quid magnū est: quia exaltatus est christus super idola: exaltatus est super demonia: Sed nec hoc valde magnū est. Demonia quidē dii gentium: sed ille nimis exaltatus est super oēs deos. Et hoies dicti sūt dii: Ego dixi dii estis: et filii altissimi

mi omnes. Item scriptum est: Deus stetit in synagoga deorum: in medio autem deos discernens. Super omnes homines exaltatus est Jesus christus dominus noster: nec tamen super idola: nec tamen super demonia: sed super omnes homines iustos. Et hoc parum est: super omnes etiam angelos. Nam verum est: Adorate eum omnes angeli eius: Numis exaltatus est super omnes deos: Quid ergo facimus omnes qui ad illum convenimus: ad eum qui nimis exaltatus est super omnes deos: Breve preceptum nobis dedit. **Qui diligitis dominum odite malignum: Non est dignus christus cum quo diligas avaritiam. Amas illum: debes odisse quod odit. Homo est inimicus tuus: hoc est quod tu: creati estis ab uno creatore in una conditione: et tamen si filius tuus loquatur cum inimico tuo: et veniat ad domum inimici tui: et assiduas colloquutiones habeat cum illo: exhereditare illum vis: quia loquitur cum inimico tuo. Et quod? Quam iustam vocem videris tibi habere: Amicus es inimici mei: et queris aliquid de re mea. Ergo attende. Diligis christum: inimica est christi avaritia: Quare cum ea loqueris: Non dico loqueris cum illa: quare illi servis: Nam multa iubet christus et non facit: iubet ipsa et facit. Iubet christus ut vestias pauperem: et non facit: iubet ipsa avaritia ut facias fraudem: et hoc potius facis. Si hec ita sunt: si talis es: noli tibi multum promittere hereditatem christi. Sed dicit: diligo christum: Qui diligitis dominum odite malignum. Hinc apparet te diligere quod bonum est: si in ventus fueris odisse quod malum est. Qui diligitis dominum odite malignum. Sed cum ceperimus odisse malignum: subsequetur persecutiones. Odimus malignum: dicit nobis aliquis persecutor: fac fraudem: dicit nobis: adora idolum: dicit nobis: thus pone demonibus: sed nos audivimus: qui diligitis dominum odite malignum. Audivimus quidem: sed si non fecerimus sicut ille. Et sic quo sicut? Quid est ablatum: Responde: quare christianus es: propter eternam hereditatem: an propter terrenam felicitatem? Interroga fidem tuam: pone in catastra proscie animam tuam: torque te ipsum timore iudicij: ride cui credideris: quare credideris. **Bic mihi: in christum credidi. Quid tibi promisit christus: nisi quod ostendit in se: Quid ostendit in se: A mortuus est: et resurrexit: ascendit in celum. Et sic sequi: Imitare passionem: expecta promissionem. Quid ergo tibi ablatum est sicut cum ceperis odisse malignum: Qui diligitis dominum: quid ablatum est: Patrimonium.****

Alia fra. t. malis.

Numquid celum? Postremo quicquid tibi dedit deus tollat: ille non tollit quidem si non vult deus. Si autem vult deus tollit quod dedit deus: ne se tibi auferat ipse deus. **Beu tibi nemo tollet: tu tibi illum tollis si illum fugis. Forte respondes: Non curo de patrimonio meo: dominus dedit et dominus abstulit: possumus dicere: sicut domino placuit: ita factum est: sed timeo ne occidat me: hoc totum est. Audi ergo psalmum consolantem. Custodit dominus animas servorum suorum: Quia ergo dixerat superius: Qui diligitis dominum odite malignum: ne ideo timeres odisse malignum ne occideret te malignum: obijecit statim: Custodit dominus animas suorum suorum. Audi illum custodientem animas suorum suorum: et dicentem: Nolite timere eos qui corpus occidunt: animam autem non possunt occidere. Occidit et corpus: quod in te plurimum potest: quod tibi fecit: Quod et domino deo tuo. Quare amas habere quod christus: si times pati quod christus? Ille venit ferre vitam tuam temporaliter infirmam morti obnoxiam: Certe timeres mori: si posses non mori. Quod pro naturam vitare non potes: quare propter fidem non suscipis: Tollat tibi istam vitam qui munatur adversarius: dat tibi deus aliam vitam: quia et istam ipse tibi dedit: et si ipse noluerit nec ipsa tollet. Si autem voluerit: ut tollat tibi: habet quod tecum mutet. Noli timere spoliari pro illo. Non vis exui vestem pannosam: Stulam glorie tibi daturus est. Quam stolam dicis mihi: Oportet corruptibile hoc induere incorruptioem: et mortale hoc induere immortalitatem: Ab ipsa caro tua non periet. Usque ad mortem potest sequi inimicum: partem ultra non habet: nec in animam: nec in ipsam carnem: quia et si dissipet carum non impedit resurrectionem. **Be animam suam timebant homines: et quid eis dominus ait: Vestri autem et capilli capitis omnes numerati sunt. Times ne animam perdas: qui capillum non perdis: Deo omnia numerata sunt: omnia redintegrabit qui omnia creavit. Non erant: et creata sunt: erant et non repabunt. Credite ergo toto corde fratres mei: et qui diligitis dominum: odite malignum. Fortes estote: non solum in diligendo deum: sed etiam in odiendo malignum. Nam non vos terreat potentiores: qui vos vocavit omni potes est. Fortior est omni forti: superior est omni excelso: filius dei pro nobis mortuus est. Securus esto accepturum te vitam ipsius qui pignus habes mortem ipsius. Pro quibus enim mortuus est: Numquid pro iustis: Paulum interroga. Etenim christus pro impijs****

Alia fra. t. sanctorum.

mortu^o est: Impi^o eras et mortu^o est p te: iustificat^o es et deseret te: Qui iustificavit impiu^m relinqt piu^m: Qui diligitis dñm odite malignum. Nemo timeat: custodit dñs animas seruoꝝ suoꝝ. **De manu pctōꝝ feruet eas.** Sz forte dicitur^o es: p do lucē istā. **Lux orta est iusto:** Quā lucem times ne p das: Times ne in tenebris sis: Noli timere ne p das lucē: imo time ne dū caues p dere istā lucē: p das illā lucē verā. Quā times enī p dē: videm^o q̄b^o donata ē: cū q̄b^o tibi cōis est. Nunq̄d soli boni vidēt istū solē: cū faciat oriri solē suū sup bonos et malos: et pluat sup iustos et iustos: Istā lucē vidēt tecū iūq̄: vidēt tecū latrones: vidēt tecū ipudici: vidēt tecūz bestie: musce: vermiculi. Quale lucē iusto fuat: q̄ et istis ista dat: Ad merito hāc lucē in fide martyres viderūt. Qui enī istā ptēpserūt: aliquā viderūt quā desiderauerūt: qz hāc respueit. **Lux orta ē iusto: Et rectis corde iocūditas.** Nolite putare: q̄a vere in miseria fuerunt cū in catena ābulauerūt. Lat^o fuit carcer fidelibus: lenes fuerunt catene cōfitētibz. Habebāt gaudia in catasta: qui christū pdicabāt inter tormēta. Lux orta ē iusto. Que lux orta est iusto: Que nō orit iusto: nō ista lux quā facit oriri sup bonos et malos. Est alia lux que orit iusto: de qua luce nō sibi orta i fine dicēt iusti: Ergo errauimus a via veritatis: et iusticie lumē nō luxit nob: et sol nō orit ē nobis. Ecce amādo istū solem: in tenebris cordis iacuerūt. Quid pfuit oculis videre istū: et mēte nō vidē illū: Tobias cec^o erat: et filiū suū viā dei docebat. Nost^o enī qz Tobias filiū suū admōebat et dicebat: Fili fac elemosynas: q̄a elemosyne nō pmittūt ire in tenebras: et loq̄bat ille qui in tenebris erat. Tū detis qz est alia lux q̄ orit iusto: et recti corde iocūditas. Oculos non habebat: et filio suo dicebat: fac elemosynas: qz elemosyne nō sinūt ire in tenebras. Nec timuit: ne diceret in corde suo fili^o ipi^o: tu enī elemosynas fecisti: quare cecus mihi loq̄ris: Ecce elemosyne ad tenebras te pduxerūt: et quō mihi dicas: elemosyne nō sinūt ire in tenebras: Quare ille dicebat ista cū fiducia: nisi qz aliā lucē videbat: Fili^o patri manū tenebat vt ambularet: s; pater filiū viā docebat vt viueret. Est ergo alia lux q̄ orit iusto. Lux orta est iusto: et rectis corde iocūditas. Tū illam nosse: Esto rect^o corde. Quid est rect^o corde: Noli torto corde eē

ad deū: resistēs volūtatī ipi^o: et volēs illū curuare ad te: et si te dirigere ad illū: et senties iocūditatē quā norunt oēs qui recto sūt corde. Lux orta est iusto: et rectis corde iocūditas. **Iocūdamī iusti:** Jam forte fideles audiētes: iocūdamini: quia meditant: calices pparāt: rosas temp^o expectant. qz dictū est: iocūdamī iusti. Tū de quid sequit. **In dño:** Iocūdamī iusti in dño. Expectas tempus veris vt iocūderis: si dñm habes iocūditatē: dñs tecū semp est: nō hz tps. Habes illuz nocte: habes illū die: Esto rect^o corde: et semp ē tibi de illo iocūditas. Nō enī iocūditas q̄ est scōm seculū vera iocūditas est. Audi pphetā Esaiā: Nō est gaudere impijs dic dñs. Gaudere qd vocāt ipi: nō ē gaudere. Quale gaudiū nouerat q̄ hoc gaudiūz iprobabat: Credam^o illi frēs: hō erat: sed ābo gaudia nouerat. Nō erat: vtiqz nouerat gaudia calicis. Quia hō erat: nouerat gaudia mēse: nouerat gaudiū lecti: nouerat gaudia ista secularia et luxuriosa. Ille qui nouerat illa: ait psumēs: nō est gaudere impijs dicit dñs. Sz nō dicit hō: dic domin^o: ex veritate domini: non est gaudere impijs. Nā illi sibi vident gaudere: nō est aut gaudere impijs: dicit nō hō, sed dñs. Tū ille ipm gaudiū vidēs ait: Et diē hoīz nō cōcupiui tu scis. Qui mihi aliū diē ostēdis: qui me aliā lucē doces: q̄ me alia iocūditate pfundis: qui aliud mihi intus insinuas: fecisti me nō cōcupiscere diē hoīm. Tūqz videbat Esaias hoīes in potatiōe: i luxuria: i theatris: in spectaculis totū mūdum luxuriari varijs nugl: et tñ clamabat: Nō est gaudere impijs dicit dñs. Sibi nō est gaudere: q̄le gaudiū videbat in cui^o cōparatione hoc non erat gaudiū: Tanq̄ si tu nosset solē: et alicui laudāti lucernā diceret: nō est ista lux. Quare lux non est: Ille p magno habet: gaudet: exultat: et tu dicis: nō est ista lux. Aut si quis simiā miraret: diceret: nō est ista pulchritudo. Et si forte ille occupatus esset circa cōpositionem mēbroꝝ in illa bestia: et oēs illas cōgruentias miraret: tu qui noueras aliā pulchritudinē: negares istā et diceret: nō est. Quare: Quia aliā nosti. Sz dicis. Ego illā quā videbat Esaias nō video. Crede et videb. Forte enī nō habes vñ videas. Est enim ocul^o vñ illa pulchritudo videat. Nā quō est oculus carnis vñ lux ista videat: sic ē oculus cordis vñ illa iocūditas videat.

Alia lfa.
t liberabit eos.

Alia lfa.
t leticia.

Alia lfa.
t Letami.

[Marginal notes on the right side of the page, including a large red initial 'C' and various scriptural references.]

Psalmus

Fortē ille ocul⁹ sauci⁹ est: sordidat⁹ est: turbatus est ab ira: ab auaricia: a cupiditate: a libidine insensata. Turbatus est oculus tuus: nō pōt videre illā lucez. Crede añq̄ videas: sanaber⁹ et videbis. Lux orta ē iusto: et rectis corde iocūditas. Jocundami aut iusti in dño. **Et confitemi memorie sanctitatis eius;** Jam iocundati i domino: iam gaudentes in domino: illi cōfitemini: quia nisi vellet: non in illo gauderem⁹. **Ait enī ipse dñs.** Hec locut⁹ sum vobisvt in me pacē habeatis: i mūdo aut pssuram. Si christiani estis: pssuras i isto mūdo spate. Trāq̄lliora et meliora tpa nolite sperare frēs: Fallitis vos. **Qd̄ vobis euangeliū nō pmittit: nolite vobis pmittere.** Quid dicat euangeliū scitis: christiani loquimur: fidei puaricatores esse non debem⁹. Euāgelii h̄ dicit: qz in nouissimū tēp⁹ multa mala: mltā scādala: multe pssure: multe iniq̄tates abundabūt: h̄ qui pseuerauerit vsqz in finē: hic salu⁹ erit. **Refrigesceat inquit caritas mltorū.** Qui ē pseuerant spiritu serbuerit scdm̄ Aplm: q̄ ait: spiritu seruētes: ei⁹ caritas nō refrigesceat: qz ip̄a caritas dei diffusa est in cordib⁹ nostris p̄ spiritū sc̄m̄ qui dat⁹ est nobis. **Nemo ergo sibi pmittat: qd̄ euāgelii nō pmittit.** Ecce veniant letiora tpa: et facio illū qui nō fallit: nec sefellit aliquē. **Qui tibi pmittit: nō hic leticiā: sed in se.** Et cum trāserit ista: speres qz cū illo regnabis in eternū. **Ne cū h̄ vis regnare: neqz h̄ habeas iocūditatē: neqz illic iuenias.**

Explicit Tractat⁹ de ps. XCVI
Incipit Tractat⁹ de ps. XCVII
Expositio psalmi

Quante dño canticū nouū: Nou⁹ hō nouit: vet⁹ nō nouit. **Uetus hō est vet⁹ vita: et nou⁹ hō est noua vita.** Uet⁹ vita ex Adā trahit: noua vita in christo format. **Bicit aut in h̄ psalmo vniuerso orbi terraz vt cantet canticū nouū.** Na aptius alibi sic dicit: **Cātate domino cātici nouū: cātate dño oīs fra: Ut intelligāt qui se p̄cidūt a cōione totius orbis terrarū: nō se posse cantare canticū nouū: qz canticū nouū in toto orbe: non in parte cantat.** Et hic atēdite et videte h̄ dici. **Et cū dicit vniuerso orbi terraz vt cantet canticū nouū: h̄ intelligitur: quia parat cantat canticū nouū.** **Cātate dño cante nouū. Quia mirabilia fecit dñs.**

Que mirabilia: Ecce mō legebat euāgelii um: et audiuim⁹ mirabilia dñi. Efferebat mortuus vnicus matris sue q̄ erat vidua: miser⁹ dñs: fecit illos stare: deposuerūt illū: et dixit: **Iuuenis dico tibi surge: et sedit ille mortu⁹: et cepit loq̄: et reddidit illū matri sue.** **Ecce mirabilia fecit dñs.** **Sz multa maiora mirabilia sūt: qz totū orbē terrarū a morte sempiterna erexit: qz vnici filii vnū m̄ris vidue resuscitauit.** **Cātate ḡ dño canticū nouū qz mirabilia fecit dñs.** **Que mirabilia: Audi.** **Sanauit ei dextera eius: et brachiū sc̄m̄ eius.** **Qd̄ ē brachiū sc̄m̄ dñi: Dñs n̄r Iesus christ⁹.** **Audi Esaiā.** **Quis credidit auditui n̄ro: et brachiū dñi cui reuelatū est: Brachium ergo sc̄m̄: et dextera ipsi⁹ idē ipse est.** **Ergo domin⁹ noster Iesus christ⁹ brachiū dei: et dextera dei: p̄pterea sanauit ei.** **Non dictū est tantū orbē terraz sanauit dextera eius: sed sanauit ei.** **Ad h̄ enī sanant sibi: nō ei.** **Ecce qz multi cupiūt sanitatē istam corpalem: et ab illo accipiunt: et ab illo sanantur: et non illi sanantur.** **Quomodo ab illo sanantur: et non illi sanantur: Accepta sanitas laiciuunt.** **Qui egroti casti erāt: sanati adulteri fiunt.** **Qui cū egrotarent neminē ledebāt: receptis virib⁹ iudūt et opprimūt innocentes: Sanati sūt sed nō ei.** **Quis est qui sanat ei: Qui intus sanat.** **Quis est q̄ intus sanat: Qui credit in eū: et cū interi⁹ fuerit sanatus: in nouū hominē reformat: postea et hoc qd̄ lāguet ad temp⁹: caro ista mortalis recipiet in finē: et ip̄a suā p̄fectissimā sanitatē.** **Sanemur ergo ei.** **Ut aut sanemur ei: credamus in dextera eius: qz sanauit ei dextera eius: et brachiū sc̄m̄ ei.** **Motū fecit dñs salutare suū.** **Ipsam dexterā: ip̄m brachiū: ip̄m salutare dñs noster Iesus christus: de q̄ dictū ē: Et videbit oīs caro salutare dei.** **De quo enī dixit ille Simeon q̄ infantē accepit i man⁹: Nūc dimittis dñe seruū tuū in pace: qm̄ viderūt oculi mei salutare tuum.** **Motū fecit dñs salutare suū.** **Lui notum fecit: parti an vniuerso: Nō parti alicui.** **Nemo fallat: nemo decipiat: nemo dicat: ecce hic est christ⁹: ecce illic.** **Qui dic: ecce hic: ecce illic: partes ostēdit.** **Lui notum fecit dñs salutare suū: Audi quid seq̄tur.** **Ante cōspectū gētū reuelauit iusticiā suā.** **Dextera dei brachium dei salutare dei: et iusticia dei: dñs est saluator noster Iesus christus.** **Ademor fuit**

Alia lra.
† Saluauit sibi.

Alia lra.
† in p̄spectu.

Alia lra.
† Recordur⁹ ē

... rōnes volūm...
... ab ira: ab auaricia: a cupiditate: a libidine insensata...
... iocundami aut iusti in dño...
... Et confitemi memorie sanctitatis eius...
... Jam iocundati i domino: iam gaudentes in domino...
... fitemini: quia nisi vellet: non in illo gauderem⁹...
... Ait enī ipse dñs...
... Hec locut⁹ sum vobisvt in me pacē habeatis...
... i mūdo aut pssuram...
... Si christiani estis: pssuras i isto mūdo spate...
... Trāq̄lliora et meliora tpa nolite sperare frēs...
... Fallitis vos...
... Qd̄ vobis euangeliū nō pmittit: nolite vobis pmittere...
... Quid dicat euangeliū scitis: christiani loquimur...
... fidei puaricatores esse non debem⁹...
... Euāgelii h̄ dicit: qz in nouissimū tēp⁹ multa mala...
... mltā scādala: multe pssure: multe iniq̄tates abundabūt...
... h̄ qui pseuerauerit vsqz in finē: hic salu⁹ erit...
... Refrigesceat inquit caritas mltorū...
... Qui ē pseuerant spiritu serbuerit scdm̄ Aplm...
... q̄ ait: spiritu seruētes: ei⁹ caritas nō refrigesceat...
... qz ip̄a caritas dei diffusa est in cordib⁹ nostris...
... p̄ spiritū sc̄m̄ qui dat⁹ est nobis...
... Nemo ergo sibi pmittat: qd̄ euāgelii nō pmittit...
... Ecce veniant letiora tpa: et facio illū qui nō fallit...
... nec sefellit aliquē...
... Qui tibi pmittit: nō hic leticiā: sed in se...
... Et cum trāserit ista: speres qz cū illo regnabis in eternū...
... Ne cū h̄ vis regnare: neqz h̄ habeas iocūditatē...
... neqz illic iuenias...
... Explicit Tractat⁹ de ps. XCVI
... Incipit Tractat⁹ de ps. XCVII
... Expositio psalmi
... Quante dño canticū nouū: Nou⁹ hō nouit: vet⁹ nō nouit...
... Uetus hō est vet⁹ vita: et nou⁹ hō est noua vita...
... Uet⁹ vita ex Adā trahit: noua vita in christo format...
... Bicit aut in h̄ psalmo vniuerso orbi terraz vt cantet canticū nouū...
... Na aptius alibi sic dicit: Cātate domino cātici nouū...
... cātate dño oīs fra: Ut intelligāt qui se p̄cidūt a cōione totius orbis terrarū...
... nō se posse cantare canticū nouū: qz canticū nouū in toto orbe...
... non in parte cantat...
... Et hic atēdite et videte h̄ dici...
... Et cū dicit vniuerso orbi terraz vt cantet canticū nouū...
... h̄ intelligitur: quia parat cantat canticū nouū...
... Cātate dño cante nouū...
... Quia mirabilia fecit dñs...
... Que mirabilia: Ecce mō legebat euāgelii um: et audiuim⁹ mirabilia dñi...
... Efferebat mortuus vnicus matris sue q̄ erat vidua: miser⁹ dñs...
... fecit illos stare: deposuerūt illū: et dixit: Iuuenis dico tibi surge...
... et sedit ille mortu⁹: et cepit loq̄: et reddidit illū matri sue...
... Ecce mirabilia fecit dñs...
... Sz multa maiora mirabilia sūt: qz totū orbē terrarū a morte sempiterna erexit...
... qz vnici filii vnū m̄ris vidue resuscitauit...
... Cātate ḡ dño canticū nouū qz mirabilia fecit dñs...
... Que mirabilia: Audi...
... Sanauit ei dextera eius: et brachiū sc̄m̄ eius...
... Qd̄ ē brachiū sc̄m̄ dñi: Dñs n̄r Iesus christ⁹...
... Audi Esaiā...
... Quis credidit auditui n̄ro: et brachiū dñi cui reuelatū est...
... Brachium ergo sc̄m̄: et dextera ipsi⁹ idē ipse est...
... Ergo domin⁹ noster Iesus christ⁹ brachiū dei: et dextera dei...
... p̄pterea sanauit ei...
... Non dictū est tantū orbē terraz sanauit dextera eius...
... sed sanauit ei...
... Ad h̄ enī sanant sibi: nō ei...
... Ecce qz multi cupiūt sanitatē istam corpalem: et ab illo accipiunt...
... et ab illo sanantur: et non illi sanantur...
... Quomodo ab illo sanantur: et non illi sanantur: Accepta sanitas laiciuunt...
... Qui egroti casti erāt: sanati adulteri fiunt...
... Qui cū egrotarent neminē ledebāt: receptis virib⁹ iudūt et opprimūt innocentes...
... Sanati sūt sed nō ei...
... Quis est qui sanat ei: Qui intus sanat...
... Quis est q̄ intus sanat: Qui credit in eū: et cū interi⁹ fuerit sanatus...
... in nouū hominē reformat: postea et hoc qd̄ lāguet ad temp⁹...
... caro ista mortalis recipiet in finē: et ip̄a suā p̄fectissimā sanitatē...
... Sanemur ergo ei...
... Ut aut sanemur ei: credamus in dextera eius: qz sanauit ei dextera eius...
... et brachiū sc̄m̄ ei...
... Motū fecit dñs salutare suū...
... Ipsam dexterā: ip̄m brachiū: ip̄m salutare dñs noster Iesus christus...
... de q̄ dictū ē: Et videbit oīs caro salutare dei...
... De quo enī dixit ille Simeon q̄ infantē accepit i man⁹: Nūc dimittis dñe seruū tuū in pace...
... qm̄ viderūt oculi mei salutare tuum...
... Motū fecit dñs salutare suū...
... Lui notum fecit: parti an vniuerso: Nō parti alicui...
... Nemo fallat: nemo decipiat: nemo dicat: ecce hic est christ⁹: ecce illic...
... Qui dic: ecce hic: ecce illic: partes ostēdit...
... Lui notum fecit dñs salutare suū: Audi quid seq̄tur...
... Ante cōspectū gētū reuelauit iusticiā suā...
... Dextera dei brachium dei salutare dei: et iusticia dei: dñs est saluator noster Iesus christus...
... Ademor fuit